

GAZİANTEP KOLEJ VAKFI

ÖZEL İLKOKULU

ÇOCUĞUM OKULA BAŞLIYOR...

Sayın Velimiz;

Çocuklarımızın hayatlarındaki önemli dönüm noktalarından biri olan ilkokul 1. Sınıfa başlama heyecanını biz de Gaziantep Kolej Vakfı Özel Okulları ailesi olarak sizler kadar hissediyoruz.

Eğitim hayatı boyunca öğrenciler okula alışma, derslere ya da sosyal ilişkilerine uyum göstermede ciddi sorunlar yaşayabilirler. Okula uyum Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Birimi olarak bizlerin de sizlerle sıklıkla konuştuğumuz bir konudur. Bu sebeplerden dolayı yılın ilk bülteni olarak bu konuyu ele almak istedik.

Çoğumuz için yepyeni bir dönem başlıyor. Artık uyması gereken bambaşka kurallar, paylaşması gereken arkadaşlar, alması gereken sorumluluklar ve hayatını şekillendirecek, ona birçok şey öğretecek (anne-babası dışında) birisi yani öğretmeni var.

Çocuğun okula başlaması, hem ebeveyn, hem de çocuk için son derece heyecan verici bir süreçtir. Bu sürecin bir yanı merak, coşku ve mutluluk iken, diğer yanı şaşkınlık, endişe ve huzursuzluk dolu olabilmektedir. Bu aşamada önemli olan şey, hem öğretmenlerimizin hem de ebeveynin bu süreci doğru şekilde yönetebilmesidir.

Okula başlama sürecinde, kimi çocuklar ilk günden itibaren, kimi çocuklar ise okula

başladıktan birkaç hafta sonra; evden çıkmak istememe, okula gelmek istememe, evden okula gelene kadar sürekli tepki gösterme, ağlama, anne-babayı bırakmak istememe gibi davranışlar gösterebilmektedir. Çocuğu adına kaygılanmak, ebeveynlerinin doğasında vardır ve doğaldır. Çocuğun neler yaşayabileceği, yeni duruma uyum sağlayıp sağlayamayacağı, gittiği ortamda beslenme, öz bakım vb. sorunlarını nasıl çözeceği, kendine yetip yetemeyeceği, okulda istenen başarıyı gösterip gösteremeyeceği gibi birçok soru işaretinin olması, anne-babalar için son derece anlaşılır bir şeydir.

Çocuğu okula alıştırmada aşağıdaki ilkeler ve uygulamalar sürecin daha kolay aşılmasına katkı sağlayacaktır:

1. Okulumuzun düzenlemiş olduğu "Oryantasyon Programı"na düzenli şekilde uyulmalıdır. Bu programla hedefimiz öğrencimizde aidiyet duygusu yaratmaktır.
2. Çocukla iletişim kurulan her durumda empatik olunmalı ve onu anladığımızı ilişkin söylemleri, iletişimin akışı içinde sık sık kullanmalıyız. Okula başlama, çocuklar için belirsizlikler ve heyecanlar içerdiğinden, her gün belirli bir süre onun anlatmak istediklerini çok fazla sorgulamadan dinlemek, onunla birlikte neşelenmek, mutlu olmak, onu anlayan ifadeler kullanmak bu süreçte oldukça destekleyici bir yaklaşım olacaktır.
3. Sevgi dolu, yumuşak ama bir o kadar da kararlı ve net bir iletişim dilimiz olmalıdır. Evdeyken çocuğun "Okula gitmek istemiyorum." şeklindeki tepkileri karşısında sevgi dolu ve kararlı bir karşılık verilmesi son derece önemlidir. Çocuğun bu tür ifadeleri karşısında ebeveynin, çocuğu dinlemesi ve empatik iletişim kurması, uyum sürecini kısaltacaktır.
4. Okula gitme konusunda kesinlikle geri adım atılmamalı ve bu konuda düzen mutlaka sağlanmalıdır. Bazı çocuklar okulun başında, bazıları da daha sonraki günlerde okula gelmek istemeyebilirler. Bu tür durumlarda, çocuğun okula getirilmemesi halinde, çocuğun alışma süresi uzamış ve ayrıca çeşitli bahanelerle okula gelmek istememesi de pekiştirilmiş olacaktır. Kaldı ki, tam da okula alışma aşamasına getirilen çocuğun tekrar geri çekilmesi de, bir sonraki aşamalarda uyum sağlamayı daha da zorlaştırabilmektedir.

5. Okula bırakma seansları; sevgi dolu, kısa süreli ayrılmalarla tamamlanmalıdır. Çocuğun okula bırakılma anlarının uzun törenlere çevrilmemesi gerekir. Okula bırakma aşamasında, çocuğa sevgi dolu sarılmadan sonra "Burada arkadaşlarıyla çok güzel eğleneceksin. Ben de işim bitince seni almaya geleceğim." şeklinde bir ifade ile ayrılık süreci tamamlanmalıdır.
6. Çocuğun okula gitmesi için her fırsatta uzun ve karmaşık "ikna cümleleri" kurulmamalıdır. Bazı anne-babalar, çocuğun okula alışması ile ilgili aşırı kaygılar taşıdıklarında, kendilerini her fırsatta çocuğu ikna etmek zorunda hissederler. Sık sık okul konusunu gündeme getirirler, kafalarındaki olası sorunları sorgularlar ve çocuğun üstüne giderek onu "ikna etmek" zorunda hissederler. Oysa ikna cümleleri, çocuğu rahatlatmak amaçlı görünse bile tam tersi etki yaratabilmektedirler.

Unutmamak gerekir ki; çocuğun okul ortamına alışması için, aile üyelerinin tümünün kararlı, tutarlı olması, bu konuda çocuğa ödün verilmemesi gerekmektedir. Verilen herhangi çelişkili, tutarsız bir durum gelecekte okul fobisine neden olabilir. Bu dönemdeki kararlılık ve sabır, sürecin daha sağlıklı geçmesini sağlayacaktır.

Sonuç olarak, eğer eğitim "çocuğu hayata hazırlamak" ise, bunun belki de ilk uygulaması okula alışma sürecidir. Elbette bu süreç, her çocuk için aynı yoğunlukta yaşanmamaktadır. Bütün bu süreçlerde, öğrencimizin sınıf öğretmeni ve Rehberlik Birimi olarak sizlerle yakın işbirliği içinde olacağımızdan emin olabilirsiniz.

Her çocuk kendisinin önemli olduğunu, istenildiğini ve bir şeyler yapabileceğini hissetmelidir. Böylece okula uyum daha rahat olacaktır. Bu uyum sürecinin hepimiz için güzel ve neşeli geçmesi dileğiyle...

Gaziantep Koleji Vakfı Özel İlkokulu

Rehberlik Servisi